

Román *Myši* Natálie Mooshabrové (1970) má specifické místo mezi vrcholnými prózami Ladislava Fukse, publikovanými ve druhé polovině šedesátých a na začátku sedmdesátých let. V *Myších* autor opustil ukotvení příběhu ve vnějších dějinách a/nebo v subjektivní historii postavy, které bylo typické jak pro introspektivní, zčásti autobiografické *Variace pro temnou strunu* (1966), tak pro *Spalovače mrtvol* (1968) a většinu próz ve *Smrti morčete* (1969), a vydal se žánrově na pole fantastiky, utopie a detektivního románu.¹ Tato žánrová fúze je v *Myších* provedena velmi originálně a je spojena s nebývale masivním a propracovaným uplatněním stylových a narativních postupů, určujících již od předchozích děl charakter Fuksových textů. *Myši* jsou provokativním a dráždivě mnohoznačným textem – slibným předmětem literárněinterpretáčních snah.